

ты да му ся опрѣтъ мѣжкы и затова си поставихъ за Господарь *Теодора Бранаса*, комуто Французи-ти дадохъ да управлява Едрене и Димотикъ. Кога ся научи за това Иванъ, веднага отиде, та обиколи Димотикъ, а Гърци-ти, като ся видѣхъ въ тѣсно, хванѣхъ да ся катерятъ по стѣны-ты и да ся молятъ на Българскыя царь да ги прости съ обѣщанія, какво щѣтъ му ся покорять. А кога видѣхъ, че Иванъ не ще да имъ чюе молбѣ-тъ, тайно провождатъ да искать помощь отъ Ханры, който събра голѣмъ войскъ и отиде камъ Димотикъ противъ Ивана. Тогази Иванъ, за да си поправи и приготви по-добрѣ войскы-ты, дръпва ся отъ града. Въ това время *Теодоръ Ласкаръ*, царь на Гърцы-ты въ Азіѣ, проводи до Ивана посланникъ за да свържатъ съѣзъ договоръ противъ Французы-ты (1207). Българскый царь ся склони на прѣдложеніе-то му и договоръ-тъ стана по тыя условія: Българе-ти да ударятъ откамъ Европейскъ странъ, а Гърци-ти откамъ Азіатскъ. Заради това Иванъ събра всички-ты си войскы и раздѣли ги на два дѣла, отъ които единый проводи камъ Цариградъ, а другыя поведе съ себе си камъ Едрене; нъ Ласкаръ на-скоро развали договора съ Българы-ты и направи миръ съ Французы-ты. Тогази Иванъ, като ся научи за това, остави Едрене и щяше да ся върне въ Българіѣ, а понеже въ това время му донесохъ главѣ-тъ на Солунскый краль *Монфераша*, когото проводена-та Българска войска около Солунъ побѣдила, то Българскый царь на-мысли друго: да иде въ Солунъ, та да покори съвр-